

fremskaffe Statistik. Den socialdemokratiske Ordfører i Folketinget udtalte herom, at det, der efter hans Mening bør opnaas, maa være, at man efterhaanden faar en virkelig Statistik over, hvorvidt og i hvilket Omfang der findes en saadan Blyforgiftningsfare indenfor Malerfaget. Forslaget vil paaføre det paagældende Fag for store Udgifter, og jeg mener, det vil være unødvendige Udgifter for Statskassen at paatage sig. Der er ogsaa i disse Bestemmelser givet Hjemmel for periodiske Lægeundersøgelser. Saaledes som Sygekasselovgivningen er her i Landet, maa der være den fornødne lette Adgang ogsaa for Malersvende til Lægeundersøgelse, hvis de mener, de skulde være kommet i et Forgiftningstilfælde eller være blevet syge paa anden Maade.

Jeg mener altsaa, at der for mit Parti kun kan være Tale om at gaa med til Gennemførelse af § 1, naturligvis med visse Bødebestemmelser, og at det yderligere maa dokumenteres, at det er paakrævet at gaa med dertil, i det Udvalg, som jeg ved Forhandlingens Slutning vil foreslaa nedsat.

H. P. Jensen: Det Forslag, som vi nu behandler, er, som det allerede er sagt, et Resultat af Arbejdet i Genève i 1921. Herhjemme har vi ikke haft nogen Statistik over de Sygdomme, der kan opstaa ved Blyforgiftning, og at dette for Malerfaget i mange Tilfælde har været et Savn, derom er der absolut ingen Tvivl. Naar det ærede 3die Medlem for 4de Kreds (Stensballe) hævder, at Lovforslaget er ændret meget fra det oprindelig forelagte Forslag, og ud fra dette Synspunkt mener, at der ikke er Brug for det foreliggende Lovforslag, tror jeg, han tager meget fejl. Han tager ogsaa fejl, fordi han selv hævder Nødvendigheden af, at vi faar Undersøgelser af, hvorvidt Forslaget er betimeligt. Det er imidlertid givet — det maa alle, der har beskæftiget sig med Malerfaget; indrømme —, at der for Lærlingenes Vedkommende meget ofte har været ret alvorlige Tilfælde af Blyforgiftning.

Jeg hilser Lovforslaget med Glæde, idet det af det foreliggende klart og tydeligt fremgaar, at det er et Forslag, der er udgaaet af et Samarbejde mellem Arbejdere og Arbejdsgivere, og det ved vi jo, at naar der er et Forslag fremme, som vedrører et Fag, vil Arbejdere og Arbejdsgivere som Regel mødes. Selv om der ogsaa er Ting, som ikke er til Arbejdernes Gavn, slaar de mange Gange lidt af, fordi de er bange for, at der kan komme en eller anden Hindring, som kan skade Fagets Udøvelse. Her er

man i hvert Fald blevet enig. Naar det er Tilfældet, og naar det Forslag, der er stillet, ikke er af mere indgribende Natur, synes jeg, det maa være muligt at faa det gennemført ogsaa i dette høje Ting.

Forbudet i § 1 mod Tørslibning paa Maling og Spartelfarve, der indeholder Blyhvidt, er jo ligetil at forstaa, idet al den Mængde Støv, der opstaar ved Tørslibningen, bliver indaandet af de paagældende; ikke mindst Lærlingene er udsat for at faa Sygdommen ad den Vej, idet de som oftest skal foretage netop dette Slibningsarbejde. Derfor er Punkt 5 i § 2, hvor det hedder, at der skal finde periodiske Lægeundersøgelser Sted af Lærlinge i Malerfaget, en Bestemmelse, som vil være af den allerstørste Betydning for de unge Mennesker. Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds talte noget om Svendeundersøgelse og Sygekasser o. s. v., men her er ikke Tale om Svende, her er Tale om Lærlinge.

I Slutningen af § 2 hedder det, at Socialministeren foranlediger Statistik udarbejdet paa Grundlag af de indkomne Anmeldelser af Blyforgiftningstilfælde. Det er ogsaa et Afsnit, som er af Betydning, og som jeg mener, man vil hilse med Glæde, thi netop derved vil det være muligt at faa fastslaaet, om der er Grund til at gaa videre, end Lovforslaget tilsigter. Hvis det viser sig ved denne Statistik, at der er Grund til at gaa videre, vil jeg mene, at der senere maa komme et nyt Forslag fra Socialministeren, saa at den omtalte Ratifikation maaske virkelig kan komme til at foreligge.

Det ærede 3die Medlem for 4de Kreds udtalte, at det ikke var dokumenteret, at der var fremkommet Sygdomme ved Tørslibning paa Maling og Spartelfarve. Saadanne Dokumentationer foreligger som Regel ikke, for naar der ikke er Anmeldelsespligt, kommer slikt ikke til Almenhedens Kundskab. Bliver en Lærling syg, gaar han og hiver med det, uden at man ved, hvad han fejler, og naar han maaske en skønne Dag har faaet en anden Sygdom som Følge af Forgiftningen, bliver han kureret for denne Sygdom. At der er forekommet slikt Forgiftningstilfælde mangfoldige Gange, specielt hos Lærlinge, derom er der ingen Tvivl.

Jeg anbefaler Lovforslaget til villig Behandling. Jeg kunde godt tilføje: til hurtig Behandling, men saafremt det bliver henvist til Udvalgsbehandling, frygter jeg for, at Ønsket om hurtig Behandling ikke vil blive opfyldt, efter de mange Betænkeligheder, som det ærede 3die Medlem for 4de Kreds udtalte.